

nemlig Formen af Loven, og jeg vil derfor henstille, om Thinget ikke skulde være enig med mig i, at det var mere heldigt, om disse Love om Fiskeriet og navnlig Bestemmelserne om Klimfjordsfiskeriet vare indbefattede i een Lov. Det har forekommet mig at være meget uheldigt for de Folk, der skulle rette sig efter disse Love, naar de først skulle læse en deel af en Paragraph i en Lov og derpaa læse den anden Deel af Paragraphen om den samme Gjenstand i en anden Lov. Det er blot dette, jeg vilde bemærke angaaende Formen af Loven. Det ærede Thing vil see Pag. 26 i Commissionens Betænkning, at der har været en Minoritet af 3 Medlemmer imod fire, som ønskede en Indskrænkning af de laasede Bænde, men at vi ikke have gjort nogen videre bestemt Indstilling derom af den Grund, at vi vare i Minoritet; men nu har jeg ikke villet undlade at henlede den ærede Forsamlings Opmærksomhed derpaa. Derimod har den samme Minoritet med Hensyn til de Bestemmelser, der vedrøre § 20 i Loven af 1857, fastholdt den Mening, at der bør gives en Udvidelse af Fisketiden for Puls- og Bøtvaadsfiskeriet. Det er nemlig i Loven af 1857 bestemt, at Fisketiden skal være fra 1ste Juni til 1ste September, og Minoriteten har været af den Mening, at den bør være fra 1ste Juni til 14de September. Der er i denne Henseende indkommet mangfoldige Andragender derom, og de tre Medlemmer af Commissionen, der boe omkring ved Klimfjorden og danne Minoriteten, have været fuldkommen enige med Andragerne i, at en saadan Forandring bør skee. Da jeg nu seer, at der ikke er gjort Forslag derom i Udkastet, har jeg troet at burde henlede det ærede Things Opmærksomhed derpaa. Det næste Punkt, jeg skal være saa fri at omtale, angaaer Bestemmelser vedrørende § 22 i Loven af 1857, som omhandler Pulsvaadens Forsøgling m. v. Commissionen har vel været enig i, at disse Bestemmelser bibe-

holdes; men den har ogsaa eenstemigt været enig i, at Bestemmelserne bør lempes saaledes, at de ikke blive altfor byrdefulde for Fiskerne, og navnlig at disse ikke skulle rejse altfor mange Mile for at faae deres Vaad forsegled. Efter § 22 i Loven af 1857 kan jo en Forsøgling fratages af den nærmeste Politimester; ligeledes kan, efter samme Paragraph, ved Fiskeriets Ophør en brugelig Vaad blive forseglet af nærmeste Politimester, naar det der- efter inden 14 Dage anmeldes for Stedets Politimester. Den Udtalelse, som her er fremkommen fra hele Commissionen, er unægteligt steet i Tillid til, at den høitærede Indenrigsminister vilde tage den tilfølg. Paa hvilken Maaade det nu kan skee, skal jeg ikke videre udtale mig om. Kan det skee administrativt, er jo en Lovbestemmelse mindre nødvendig. Jeg har kun villet gjøre Thinget opmærksom derpaa, at Villighed talte for en Forandring. For det Tilfælde, at det høitærede Thing skulde finde sig foranlediget til at tage tilfølg, hvad jeg har bemærket, er det en Selvfølge, at en lignende Forandring vil være at foretage i en anden Lov, som ogsaa idag foreligger, nemlig Loven angaaende Fiskeriet i Ringkøbing og Stabil Fjorde.

3 Betænkningen Pag. 33 vil det ærede Thing see, at en Minoritet, bestaaende af et andet æret Medlem og mig, har haft en Deel Betænknelighed ved den Bestemmelse, som foreskriver laaset Bænde i det Bænde, der gaaer Vesten om Thy til Krif. Jeg for mit Vedkommende har ikke alene haft stor Betænknelighed ved at forbyde Fiskeri i den omhandlede Strækning, da det unægteligt er et Indgreb i mange Menneffers Næringsvei, som næsten udelukkende ere henviste til Fiskeri; men jeg har endvidere ogsaa fundet det underligt, at man saaledes skulde skabe et laaset Bænde midt i et stort Bænde.